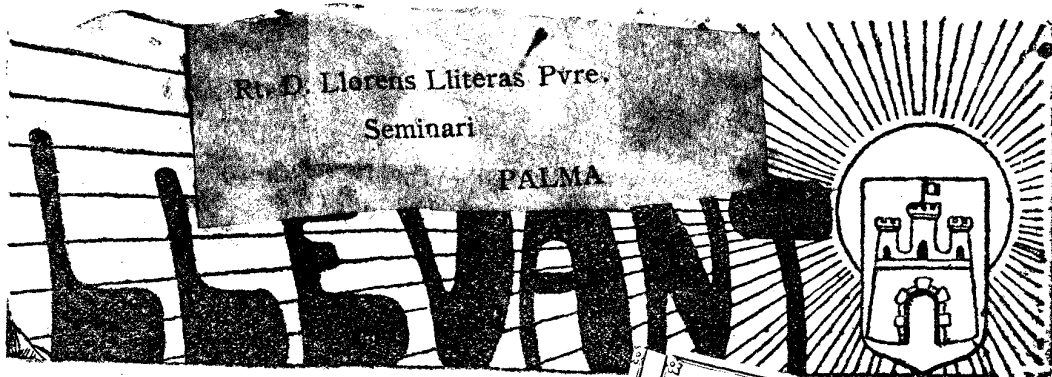

PREUS

Artá Un trimestre	1'50
A fora any	7'00
Al Extranjer id.	10'00

Número solt
0'10 cts.

SETMANARI CATOLIC

Artá 14 Octubre de 1922

PER DEU I PER MALLORCA

RQUI

Soló i Administració
atre Cantóns, 3

Ara s'en adonen

Els nostres polítics van tornant del estiueig. Alguns han volgut respirar «aires de fuera», com en Romanones, l'Alba, en Lerroux i algun altre que ha cregut convenient passar la frontera, i donar un vistasso a Europa.

I com una impressió de conjunt, l'Alba mos fa a sobre que s'ha sentit un poc avergonyit al tornar a caseta, de trobar la política espanyola en l'estat de pobresa ideològica i de marasme que contrasta ab el moviment de renovació que ha pogut constatar en altres païssos. En Romanones ha vengut a dir lo mateix, i se n'ha rigut amb aquella seva rialleta semimefistofèlica, de trobar als conservadors ensaiant posar mitjes soles i talons a la situació pera que pugui tirar una temporada més, i amb els lliberals enfeinats en cercar la fórmula de la concentració que'ls posi en condicions de donar l'assalt al poder amb seguredat del èxit. Res «d'aires de fuera»; tot olor de resclumit i d'aire confinat

en los reconets dels cassinos i de les penyes de ~~café~~.

Ara s'en adonen d'aixó que ho saben de memoria tots els espanyols; ara s'en adonen que aquí no és més que la qüestió del «garbanzo». Per consolar-se, ha dit l'Alba que li ha plagut sentir per tot arreu un ambient favorable a Espanya, i que tothom encara hi compta amb noltros.

Mai s'havia parlat tant com ara de idees i de idearis, i mai n'havien estat més aixuts els partits governamentals, que no tenen altre idea que «conquistar o sostenir-se» en el poder. Semblen fets ara uns versos d'una comedia del temps vell, que no sé si era den Breton de los Herreros, o d'un altre comediógraf de la mateixa época. Parlava un dels interlocutors de tenir idees, i l'altre li contestava:

Ideas?... no las tendrías
con que solamente fueses
ministro por quince días.

Si no m'és infeel la memoria, aquells versos deien aixó, que sembla fet expres per nos-

tres polítics, que ara se'n adona de lo que'l país sab i ho deplora.

Quan un veu i sent a homos com en Lloyd George i en Poincaré, que inspirats per un sá i ferzent patriotisme, fan cara a totes les dificultats i saben trobarhi oportunes solucions; i en sos discursos despullats de flimflames retòriques, mostren el vigor de sos enteniments i la força de ses conviccions fundades en la possessió d'un «idearium» ben digerit, iqué petits i raquífics i perjudicials un homo troba als polítics espanyols que no tenen altre ideal que'l de viure al día i anar tirant!

I lo bo és que, en mig de aqueixa desolació, surt tot plegat una nota idílica, sublim, i d'un optimisme paradisiac, com la que acaba de donar en Bergamín, qui per consolar als contribuyents de les fortes sangries que se'ls aplicarán, diu tot seriament, que amb dos anys no més, pensa arribar a la nivellació dels pressuposts. Santa innocència o diabòlica picardia!

J. C.

DESORIENTACIO

L'hora present de la vida política mundial no és de dretes ni esquerres, sinó de la més atüidora desorientació.

De Madrid aixó és, del centre de la vida política espanyola, cada dia rebreu notícies contradictòries. Un dia vos dirán que En Sánchez Guerra modificarà el ministeri actual i així renovellat viurà políticament algun temps més. L'altre dia, vos asseguruen formalment que no hi haurà cap modificació ministerial, sino que el ministeri actual anirà al Parlament a provar sort. Ara sembla que les esquerres coalicionistes governaran prescindint d'En Romanones; ara que l'astut polític els-hi donarà ajuda. Avui a só de tamblas escampen la nova de que Abd-el Krim ha demanat la pau i s'vol sotmetre demà que la notícia era un *canard* vituperable. De manera que el pobre homo que s'aficiona a la política centralista cal que temi que el dia impensat perdi el seny i hagi de cercar-lo en el manicomi.

La sort és que a París, Londres i altres ciutats europees, donen cada dia un espectacle de desorientació més gran que el que troben a ca nostra.

Vat aquí els homos piramidals de França, Italia, Anglaterra, conversant a París sobre els afers d'Orient i entregant notes que una desfá l'altra.

Vat aquí els homes de la Societat de les Nacions arreglant a Ginebra el món actual i no sortint ja mai amb el desig, talment com Tàntal damnat pels deus olímpics.

Vat aquí el rei Constantí de Grécia que abdica i el Soldá de Turquia també. El primer obligat per la desfeta de l'exércit grec. El segon per la victòria turca dels kemalistes.

Verament que l'hora present

europea és un camp d'Agramant sense l'esperança d'un rei Sobirà que amb la prudència imposi l'ordre i la pau.

Millor dit, el seny ordenador de la societat actual és el Papa de Roma, l'august Vicari de Jesucrist en la terra. emperó Pius XI viu solitari al Vaticà i les nacions prevaricadores han de fer la negra ruta de llurs penes acumulades pels crims de tantes prevericacions i injustícies, com significa i representa la vida política d'ença de molts anys.

«Senyor—caldria dir amb el vell profeta d'Israel—quand vos recordareu de Judá i llurs ciutats contra les quals vos haveu enutjat.»

RODOLF SERRA

Ni fer, ni deixar fer

En lloc més que en terres incultes succeix lo que está passant en terres d'Espanya.

La Mancomunitat Catalana venia celebrant amb molta frecuencia uns concursos de bestia que eren l'admiració de tots els qui se preocupen de coses d'agricultura, per la seua bona organització i per els seus millors resultats. Idó, ara, han estat suprimits.

Sabeu per qui? La cosa és clara, per aquells que de tot saben manco governar, per aquells qui tenguent a la seua disposició la forsa, abusen d'ella en totes les ocasions en que tenen la mania de vol exhibirse.

A la Seu d'Urgell se celebrava tranquilament un d'aquests concursos i la Guardia Civil per ordre dels seus superiors va fer fugir concursants i bestia de cap, cada u a caseva.

Quins motius deu tenir el Govern per entrebancar l'acció continuada de la Mancomunitat? Es qu'un Govern que no en fa cap a sen-endret, ha de aficar-se, sense tò ni só, per tot allà on se fa treball de profit i posar obstacles an el desenrol-lo del bé? Es l'odi? Es l'afany de destruir, d'enfonsar l'Espanya lo que mou a certa gent, convençuda de la seva incapacitat per edificar? Perque, ¿hi deu haver res més inofensiu que els concursos de bestia?

I és que hi ha politics que creuen que el desacert és el camí més fàcil per arribar a l'immortalitat.

L'altre dia era el Ministre d'Instrucció Pública, el qui destruía en flor les esperances que tots els qui haviem examinat el decret del Sr. Silió sobre autonomia universitària, haviem concebut per l'aixecament intel·lectual de les nostres juventuts.

I és tot un catedràtic, aquell bon senyor, qui ara, per més burla i afronta del país qui li paga un bon sou, ha dit a l'ubertura de curs en la Universitat Central, «que sabia les necessitats de la Universitat Espanyola.» ¡Oh! Senyor Montejo.

Ja estava bé alló que contenen de un catedràtic-governador, el qual al posar la seva firma en un d'aquests albums que avui per tantes parts s'estil·len l'acredità amb aquella famosa verba... vera: «Dios quiera que al volver sea ministro, pues otros más.... que yo, lo han sido.»

Ll. Garcias

DE SA COLONIA

DIADA HISTORICA

Serà vertaderament de remembrança perdurable pels habitants de Sa Colonia de St. Pere la fetxa del dia 8 de maig en que les Germanes de St. Vicens de Paul feren la seua solemne entrada en el casal que per Convent les há fet construir la noble familia Despuig an a qui tots els coloniers i sobre tot les Monjes demostraren quedar

vivament agraits.

Els artanencs el recordarán també per molt de temps an aqueix dia perque, així com un pare celebra les fetxes més notables de la vida de sos fills i entre elles la Primera Comunió i l'elecció de estat, així també la nostra vila demostrará ahir participar de goig semblant per la festa de la Colonia que seguit

semblansa pareixia la de la primera Comunió d'aquell llogaret.

El Triduo preparatori

Era precis que'ls coloniers se preparassen per aquell fet tant transcendental i amb ell per un altre fet que hi venia lligat, de més transcendència encara, qu'era l'instaurar la Reserva de Nostro Senyor Sacramentat en la Capella pública del llogaret.

I an aquest fi, se feu un triduo preparatori que comensà el dijous a vespre i el predicà el Rt. D. Francesc Sitjar Regent de Sta. Creu de Palma que sapigué moure de tal manera a tots els coloniers que cada vespre hi acudia tot-hom essent incapàs la capella de contenir tanta gent i sobre tot dugué tot-hom a confessar-se per assistir a la Comunió.

Preparació de festa

D'aquesta manera se prepararen les consciències, les ànimes dels coloniers però al mateix temps, se preparaven també materialment. Durant algunes setmanes tot-hom dedicà els jornals de prestació personal a l'adob dels camins i carrers d'aquell llogaret fent cunetes i posant llauretó i terra donants los forma d'esquena de barca. Mentres tant s'adornaren tots, els carrers amb pins i arbres que cedí de bon grat el noble Sr. Despuig i se feren amb l'Ajuda dels Caminers de la nostra vila dues esbertes arcades: una a l'entrada del poble i l'altra devora la Iglesia.

En la de l'entrada hi posaren dos grans lletreros amb aqueixes inscripcions: «Visca D. Lluís Despuig» i al revers, «Gràcies a tan noble fundador.» A l'altre de més javall deia: «Benvengudes les Germanes de la Caridat.» El de devora l'Iglesia deia al anvers: «Alabat sia Deu que tant mos ha protegit.» I al revers: «Gloriós St. Vicens, amparau als nostros pobres.» Se veu que en tot hi havi bona direcció.

Mentres tant a la nostra vila també se feien preparatius. El Chor de le Germanes de la Caridat ensaiava la Missa a dues veus d'en Cerdó i pesseadequades als actes a celebrar i creixia l'entusiasme per assistir a la festa.

El dia arriba

A les 3 tres i mitja de la matinada del dia 8 ja hi havia carros a la Plassa

de Antoni Maura (Trespolet) esperant les Maries i les del Chor que anaven acudint unes alegres, altres encara amb el delit adormissat, però totes frissoses de partir cap a la Colonia. I ja partim. Una filera llarga de carros i carretons, dos quatre deu, vint, trenta i encara més segueixen carregats de gent cap a la Colonia. El Puig d'en Ferrutx sempre tant seriós i altiu, sembla sonriure al pas de tanta joventut. Les rialles i crits juvenils ressonen a son empit.

Arribam a Sa Colonia i en voleu de gent per aquells carrers plens de verdor. Els coloniers estaven satisfets i orgullosos de tanta animació i no faltava qui digués: ¡Es un petit Paris, aixó!

Actes religiosos

A les 7 i mitja comensà la Missa de Comunió que celebrà el Rt. D. Pere J. Sureda Pvre. Durant aquesta se tocà l'armonium; el Rt. Sr. Sitjar feu una sentida piática alusiva al acte, ajudant als feels a preparar-se per la Comunió i acabà donant la benedicció papal. Durant la Comunió que fou molt numerosa el Chor citat cantà alguns motets apropiats.

Hi assistiren també els esposos Despuig venguts expressament de Morrell.

Acabada la Missa s'organisà al punt la Comitiva per anar a fer l'entrada a les Germanes de la Caridat. El Sr. Rector d'Artà Rt. D. Juan Rubí revestit amb capa pluvial i duhent una imatge de Jesucrist, presidia la Comitiva composta de la Clerecia, Autoritats, Comissió del Ajuntament, PP Franciscans, Ermitants i poble que hi era realment tot, precedits de un piquet de carabiners d'allà.

Se dirigiren a l'entrada aont arribaren al punt les Monjes que dugué l'auto de D. Mateo Amorós, propietari de la nostra vila. Elles i les demés germanes amb la Rda. Mare, besaren al St. Crist que les presentà el Rt. Sr. Rector, el poble donà visques, a les Monjes i a la família Despuig i precedides de la gran multitud qu'allà s'havia aplegada seguir-ten fins a l'Esglesia aont se cantà un *Te Deum* i tot seguit la *Missa Major* que celebrà el Rt. Sr. Rector D. Juan Rubí, fent de Ministres el Superior Rt. P. Pau Puigcerver i el Rt. D. Pere J. Sureda Pvre. El Chor de les Monjes

cantà bastant be la partitura a dues veus d'en Cerdó i motets adequats en l'Ofertori i altres intermedis. Predicà el la dit Rt. Sr. Sitjar que ponderà la transcendència dels dos actes grans que tenien lloc en aquell dia: l'instauració de la Reserva en l'Iglesia i l'entrada de les Germanes de la Caridat, estimulants an el poble a que estimi i protegezca sempre an aquests Angels de Caridat i recordi sempre amb gratitut els noms dels nobles esposos Despuig.

Tot seguit se feu una capta per restaurar la Esglesieta i donà una respectable suma.

Acabat l'Ofici tot el poble se traslladà an el Convent per fer l'entrega de la clau a les Monjes. El Rt. Sr. Rector d'Artà de part de fora feu la benedicció del edifici actuant de padrins els nobles donants esposos Despuig que just beneit entregaren la clau a la Rda. Mare General la qual obrí les portes i donà entrada a les quatre monjes noves que allà s'hi estableixen que son: Sor Catalina Alcover, superiora, Sor Angela M.^a del Rosari Vich, Sor Maria Antonia Ribas, i Sor Maria de la Resurrecció Vidal.

El Sr. Rector seguí beneint les diferents pessets de la Casa acabant per la Capella i just després se serví un esplèndid refresc donant-se entrada a tot-hom perquè pogués veure i recorre

La Santa Casa

Aquesta, es un espaiós edifici situat an el carrer de l'Iglesia. A costes i despeses de la noble família tantes voltes anomanada se construí prenguent per basse un edifici gran que ja hi havia el qual però s'es renovat tot i s'es engrandit molt més s'hi han afegits dos aigovessos laterals i dues ales darrera quedant així habitacions espaioses per les monjes, refetor, cuina, sales de rebre, capella etc, en la part baixa i cel les suficients a dalt pel seu estatge i ademés porxos dues sales laterals grans i dos terrats magnífics. Ademés de lo esmentat hi ha en la part baixa dos salons per classe un per nins i l'altre per nines amb material escolar a la moderna per establir-hi el sistema Montessori.

Demunt el portal d'entrada hi ha l'escut de la família Despuig en pedra de Santanyi i mes amunt casa de *Hermanas de la Caridad*.

El públic tot lo dia anà visitant la Santa Casa que recorregué per totes parts rebent atencions de les Monjes.

Acte literari

Després de dinar el temps comensà a embuyar-se. S'alsaven bubotes feres-tes de per tots vents i comensà a ploure de bon de veres aigüint un poc el final de la festa. Perque com a inauguració del curs escolar i en obsequi als nobles fundadors s'havia organitzada una tarda literaria-musical que s'havia de celebrar dins el pati i jardins del Convent, lo que no fou possible a causa del temps. Pel mateix motiu no comparegué tampoc la família esmentada, suposat que passava d'hora i encara plovia i ells eren a dinar molt enfora. Però vegent al públic qu'esperava la celebració del acte se resolgué fer-lo dins la Sala de Classe. Presidi el Sr. Rector Rt. D. Juan Rubí i el primer tinent batle D. Andreu Femenias, junt amb altres distingides persones.

Se cantà l'Himne a St. Vicens i tot seguit el nin Antoni Mas digué el següent discurs.

Dignissima Presidencia

Nobles assistents

No vos estranyi que s'empagament tinyi ses nostres gaites ja calrades p'el sol i s'oretjol de la mar, i que apenes la meua llengua pugui pronunciar paraula en presència de persones tan distingides.

Un gran aconeixement mos ha fet reunir a n'aquesta santa casa lo mateix que fan ses famílies per celebrar alguna festa notable. Els pares i germans majors de la família artanenca, han volgut pendre part en s'alegria dels seus germans petits menos favorits de la fortuna i separats per llargues distancies de tot lo que pot fer graci a un poble.

No importa repetir-ho porque be heu sabeu tots lo que hem desitjat tenir entre noltros a les Germanes de la Caridat ¡Ah! però aixó era una empresa superior a ses nostres forces! I el Cor de Cristo que té una verdadera predilecció p'els senzills i pobres, ha volgut satisfer els nostros desitjos. Parla en el cor d'un amic generós i lo que no creien possible és ja una realitat ¡Oh! i que hi están de contents els meus companys! Ja han vingudes per

quedar amb noltros, ses que además de ensenyar nos a lletgir i escriure mos darán a coneixer al Bon Pare que tenim en el cel que si és ben ver que apenes el coneixem sentim ja vertader desig d'estimar de bon de veres.

He acabat. Salament me queda dir que essent impossible correspondre el benefici rebut, pregarem al Sacratíssim Cor de Jesús suplesca sa nostra pobresa gravant en el seu Cor agrait, el nom de les persones a na qui devem sa fundació de aquesta santa casa.

Després se cantà *l'Estrella de S' Auba* i les ninetes de la Colonia Apolonia Orell (a) Estaca i María Muñoz recitaren les poesies *Amor de Mare* i *Gratitut*. Se cantà també l'Himne *Tz Amamos* de Jufer S S i música de Ribó S S i el cabo de carabiners Sr. Muñoz que té ben timbrada veu de barítono cantà fora de programa un Ave María. El Sr. Rector feu el discurs final felicitant als coloniers i agraint-los les espléndides manifestacions d'alegria amb que havien rebudes les Monjes i se donà l'acte per acabat haguents aplaudit ferm tots els números. I com s'havia espessada la pluja i el sol tornava guaitar per entre nigulats com diguent: «anau amb pau, vos perdón un xubasco, per que be ho mereixeu» tots els artanencs anaren a cercar els seus respectius vehículs i amb un santiamen tothom hagué buidat de cap a Artá deixant en pau als simpáticos coloniers que tantes atencions a tothom havien dispensades.

Mot Final

Fou una festa simpática de la que tothom en guardarà un bon recort. Però sobre tot les Germanes de la Caridat quedaren altament satisfetes de tothom, així artanencs com coloniers per les manifestacions de simpatia que se'ls tributaren i nos encarreguen donem publicament les gracies a tothom; però d'una manera especialíssima de part de coloniers, artanencs i autoritats devem repetir una vegada més la més entusiasta i efusiva enhorabona a la noble família Despuig per la seua generositat que sols Deu li pot premiar com mereix.

De Son Servera

Mos toca avui fer constar la satisfacció del vecinari vegent qu'han estadetes les moltes queixes qu'es donaven per no haver-hi llums eléctrics a l'escalonada de l'estació. N'hi han posats dos, un a cada part. Era ben necessari. No s'en podia prescindir.

—Devem cridar l'atenció de les autoritats respecte de la verinada o suc d'oliva, procedent de una tafona, que corr p'el carrer Massanet Ochando despendint una olor tant forta com desagradable, molestant a veinats i transeunts i dificultant el trànsit dels carros porque ses bisties en tenen por; i además aixó es grolleria intolerable, digna de tota reprensió e indigna d'un poble com el nostro en que tant s'ha disposat per netejar i urbanisar les vies públiques.

—Existeix el propòsit d'obrir dins poc temps les classes nocturnes an'el local de la Congregació de joves Marianas. També alguns d'aquests (els que formen la Secció declamatoria) se preparen per presentar un grandios e imponent drama an'es teatro Católic.

Anirem, si Deu vol, facilitant detalls

—En quant a sa festa de la Beata Catalina Thomás podem adelantar que tindrà lloc diumenge dia 22 d'Octubre. A l'Ofici predicarà el Rt. D. Juan Rubí, ex-Rector de S. Servera i actual Rector d'Artá. La noticia de la venguda de dit senyor a predicar ha produït molt bon efecte ja que per espai de set anys regentà la Parroquia d'aquí amb un zel inimitable, i per haver-sé gonyades les simpaties de tot el poble p'el seu caràcter bondados i actiu i p'el seu tractoable molt caracteristic en ell.

Per no está confeccionat el programa no podem publicar-lo integrament; però se té en projecte l'organització d'una gran processó, a les set d'es vespre, amb música, sa carrossa de la Beata, les «pajesetes», dimonis, etc. Hi assistirà també el clero parroquial; i no hi farà falta l'il·luminació amb «reinots» com tampoc res de lo que tenen de típic festes de tal naturalesa.

—Tocant a l'agricultura devem dir qu'en les recents saons en que Deu mos ha favorits sembran les primeres ferratjes. L'oliva va caiguent, encare que lentament essent bona, però de tot. Les tafones amb els graners replens i els «bassis» al raset. Cullidors recullint

SECCIÓ AMENA I HUMORÍSTICA

¿Qu'és bou o porc?

Una vegada un missatge anomenat Toni, anava a fira a vendre un porc gras i passà per davant un taller de sabatès i en sortí un que li digué:

—Toni, i ¿avon menes aquest bou?

—No es bou, sinó un porc, respon ell.

—Bou, i ben bon, digué aquell mosso. El te vols jugar que's un bou?

—Ja està dit, va respondre en Toni: si es bou, es vostre; si es porc, me pagareu lo que valgui i es porc quedarà meu.

—Està bé. Anem a contar ho an es mestre.

Pujen an es quarto don fayava, i es mosso diu an es mestre, fent-lo goitar per sa finestra.

—Aquest jove, diu qu'aqueix animal es un porc i jo dic qu'es un bou ¿qui te raó des dos?

—Es un bou, i ben bou, respongué es mestre.

—M'heu gonyat, vostre és s'animal va di en Toni i s'en tornà cap a casseva deixant es porc a sa sabateria.

—Ja has venut és porc, Toni? li va preguntar sa mare.

—Si, respongué, l'he venut, però encara no l'he cobrat.

Des cap d'alguns dies s'en torna an aquella sabateria ben vestit amb levita diguent qu'era l'amo d'un gran establiment de calçat d'una capital i venia per er un contracte de feina amb el mestre. Aquest el fe pujar a un quarto molt endins i quant hei foren eils dos tots sols en Toni se treu una verga, de bou que duia amagada i comensa a donar-li vergades tot diguent-li:

—Qu'era bou o porc, qu'era bou o porc?

—Per amor de Deu no'm mateu, cridava es mestre, i vos pagaré lo que valgui el porc.

En Toni demanà es dobbés que volgué i quant los tengué, deixà es mestre mig estormentat pes cops i fugí correns cap a casseva.

Devers Son Galí trobà el Sen Futxo qui cavava sa vinya i li va di:

Que vols i anirás a Sa Sabateria de Mestre Pere Vert i dirás: ¿es bou o porc?

—Quatre duros, digué el Sen Futxo. En Toni los hi dona i tot xarpadet s'en hi va i just qu'arribá digué:

—Qu'és bou o porc?

Al sentir aixó tots els sabatès que ja sabien lo qu'havía passat an es mestre l'emprenen amb s'estirapeu demunt el Sen Futxo qu'arrancá a corre sense sebre lo que li passava.

Des cap de dies en Toni se vesteix de metge i s'en torna a passar per sa sabateria de mestre Pere Vert i al vorel un mosso li pregunta:

—Que sou medge?

—Si, respon en Toni.

—Ai, senyó doctó, fassi favor de pujá a voure es mestre qu'está malalt.

En Toni puja a sa cambra i digué an es sabatès, anau tots a cercar vaumes per fer-li una coca. Eils s'en hi anaren i mentres hei eren comensa en Toni a tornar-li dar vergades diguent-li:

—Qu'és bou o porc? Qu'és bou o porc?

—Per amor de Deu, no m'acabeu de matar, deia es mestre: demanau lo que voigueu, però no'm mateu.

En Toni va demaná dobbés a voler i va fugir correns abans que tornassen es mossos amb ses vaumes.

L'Avi.

DÉCIMES DESBARATADES

Sa festa de Sant Andreu.

—1—

La festa de Sant Andreu sa més alegre de l'any la ferem a Ariany el día de St. Mateu. Hei vengueren de Sineu es batle i el segrelari s'ajuntament de Caimari i tot es clero d'Artá i per l'Ofici cantá un primatxé de Moscarí.

—2—

Es dissapte dematí

quatre carros ja vengueren i arbós i murta dugueren dos ases i un cuní.

Poc después vengué un grí i feren es cadafal de tres dents i un caixal que prengueren a Mahoma, un día que va aná a Roma, per cantá el Parsifal.

—3—

Es dissapte dematí va vení es predicadó que va essé un moscardó de sa Ciutat de Llubí. Va fe un sermó tan fi que just que va havé acabat va aná a predicá a Ciutat es día de Sant Miquel i digué que Sant Rafael era net de Sant Bernat.

—4—

Es xeremiés d'Artá qu'eren dos cans ja d'edat un fadri i s'altre casat hei vengueren a tocá. El batle ies'ná a esperá qu'era un potecari veíl, feia de corda-ribell poc abans de neixe Adan natural de Sant Juan i tio d'un passerell.

—5—

Devés les nou de sa nit es ball se va comensá i sa primera ballá una mosca amb un cabrit, i sa darrera un mosquit amb una rata d'Artá i tant i tant se causá que después d'aquella nit noranta anys a dins un llit per curá hagué d'está

Birombo.

Aquest periodíc está subjecte a censura esglesiástica.

TIPOGRAFIA CATOLICA
— DE —
A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES, FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÁFICS.

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials

Ademés en ella se poden demanar

ARTICLES DE PAPELERIA, TINTES, OBJECTES D'ESCRIPTORI I LLIBRES DE TOTA CASTA.

Especialitat en llibres i articles escolars.

EN PREUS, COMPETEIX AMB LES MILLORS CASES DE FORA

Carre dels Quatre Cantons - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche
ue parte directo para Cadepera y Calarratjada
y de estos puntos sale otro para todas las salidas
de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas
y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones
intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

GRANDES ALMACENES
San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

**TODO LO QUE SE REQUIERE PARA
VESTIR Y CALZAR**

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 I Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU
I LLAMPANT. SERVICI ES MERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

ha posada una nova Agencia entre Artá i Pal-
ma

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe
d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38. An es costat des
Centro Farmacéutic.
Artá-Figuerol 43

¡Atranencs, escoltau!

Si's paraigo está espenyat
i el voleu fe arretglá
n'Andreu Ranxé el dobará
be, barato i aviat.
En lo que també es trempat
es en teines de llauné
posa lligades d'acé
a ribells i greixoneres
adoba pelles, calderes
i màquines de quinqué.

CARRER RECTA--ARTA

Ensaïmades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panet,
galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria

TAMBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG Carrer de Palma 3 bis. ARTA

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier
estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

DISPONIBLE